

større Værbi end den, de have givet for den, men det ligger mere i, at alle Eienomme ere stegne paa dette Terrain, fordi Byen er rykket derud til, end i Byggefriheden. Altsaa her er ikke Tale om Andet, end at det ikke blot, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse) udviklede, vilde være en ligefrem Uret, men at heller ikke nogensomhelst Billighed kan tale for at paalægge de Vedkommende en Erstatning for Friheden til at bygge paa deres Grunde. — Den ærede Ordfører indvendte mod det Forslag, der er stillet af Mindretallet, at det lider af en stor Mangel, og at det var den samme Mangel, som Loven af 6te Januar 1852 havde, nemlig at det ikke foreskriver nogensomhelst Regel for Byggesmaaben, at det altsaa vilde kunne komme til at skabe en lignende Tilstand som den, der blev skabt efter Loven af 6te Januar 1852: et Bilderede. Jeg maa hertil bemærke, at hvis der ikke er Andet at indvende mod dette Forslag, troer jeg, at det var Noget, man saare let kunde afhjælpe til 3die Behandling — det vilde være den letteste Sag af Verden —, men jeg skal dertil gjøre endnu en Bemærkning, nemlig den, at, hvis jeg ikke feiler i dette Dieblif, har den ærede Ordfører ikke engang Ret deri; thi, naar Indskrænkningen i Byggefriheden falder bort, maa dette Terrain ligefrem falde ind under Loven af 17de Marts 1856. Jeg kan ikke troe, at jeg feiler heri. Det hedder nemlig i Byggeloven af 17de Marts 1856, at den er gjældende for Staden Kjøbenhavn og dens Forstæder. Til Forstæderne henregnes i denne Lov de Dele af Stadens Grund, som ligge indenfor den ældre Demarcationslinie. Det er altsaa tydeligt, at naar den hidtilværende Indskrænkning falder bort, vilde de Grunde, hvorfor den gjaldt, falde ind under de almindelige Regler i Byggeloven af 17de Marts 1856. Jeg seer ikke Andet, end at det maa blive Tilfældet, og denne Bemærkning, som jeg heller ikke i andre Henseender kunde tillægge Betydning, kan jeg derfor heller ikke engang troe er rigtig. — Den ærede Ordfører bemærkede, at det forekom ham ikke at være nogen Fordeel ved dette Mindretals Forslag, at det henlagde de neblagte Fæstningsværker eller Boldene under Domainerne. Jeg

kan imidlertid ikke nægte, at om det end praktisk er temmelig ligegyldigt, om de ligge under Krigsministeren eller Finansministeren, har det en overordentlig principmæssig Betydning, fordi det stiller Sagen i et overordentlig rigtigt Lys. Det nemlig, at Boldene, naar de opføre at være Fæstningsværker, blive en Domaine, det koster netop et saa overordentlig stærkt Lys over det Spørgsmaal. Kan man tænke sig, at Indskrænkningen af de private Grunde skulde kunne vedblive, efterat Fæstningen er bortfalden? Netop det, at man stiller sig klart for Die, at her ikke er Tale om Fæstningsværker, men om et Stykke Jord, en Domaine, maa for Enhver gjøre det klart, at her ikke er Tale om, at Eierne af denne Domaine skulle have denne Ret til at forbyde Bebyggelsen af private Grunde, der ligge indenfor Demarcationslinien. Det forekommer mig derfor, at, hvilke mindre Mangler der end igrønt kan være ved Mindretallets Forslag, som jeg med største Fornøielse vil bidrage Mit til at see afhjælpe, kan det ikke nægtes, at det indeholder en overmaade klar og sund Tanke og i det Hele taget har taget Sagen paa den rette Maade. Jeg vil derfor stemme for Mindretallets Forslag. Det vilde være mig kjært, om jeg, dersom dette bliver forkastet, kunde stemme for det Forslag, som er fremkommet fra det ærede Medlem for Sors Amts 2den Valgkreds (Alberti). Men det forekommer rigtignok mig ligesom andre ærede Talere, at det ikke har faaet den meest heldige Affattelse, og jeg vil tillade mig at rette den Opfordring til det ærede Medlem (Alberti) ved denne 2den Behandling at tage dette Forslag tilbage. Det ligger ogsaa mig særdeles paa Hjerte netop at fastholde som det yderste Nødmiddel denne Sagens Stilling, at det i alt Fald maa kunne fordres afgjort af Domstolene, om ikke Indskrænkningerne ere bortfaldne ved Fæstningsværkerne, men netop derfor er det mig ogsaa om at gjøre at faae denne Tanke udtrykt saa præcist og paa en saa praktisk Maade som muligt, og det forekommer mig, at det lettere lader sig gjøre, naar vi have seet, hvilken Form Lovforslaget har faaet ved 2den Behandling. — Jeg vil blot endnu tillade mig et Par Ord ligeoverfor den ærede Ordførers Bemærkninger